

**This is an electronic reprint of the original article.
This reprint *may differ* from the original in pagination and typographic detail.**

Author(s): Kokko, Jani

Title: Ensimmäinen Twitter-ylipäällikkö

Year: 2017

Version:

Please cite the original version:

Kokko, J. (2017, 22.2.2017). Ensimmäinen Twitter-ylipäällikkö. Tiedeblogi.
<https://www.jyu.fi/blogit/tiedeblogi/kokko>

All material supplied via JYX is protected by copyright and other intellectual property rights, and duplication or sale of all or part of any of the repository collections is not permitted, except that material may be duplicated by you for your research use or educational purposes in electronic or print form. You must obtain permission for any other use. Electronic or print copies may not be offered, whether for sale or otherwise to anyone who is not an authorised user.

Jani Kokko: Ensimmäinen Twitter-ylipäällikkö

Jani Kokko, kuvaaja Sanna Pajunen

Yhdysvaltain 45. presidentti **Donald Trump** on ollut kuukauden vallassa ja meillä on ollut mahdollisuus totuttautua ajatukseen populistisesta miljardööristä Valkoisen talon isäntänä. Poukkoileva politiikka, kyseenalaiset virkanimitykset ja yleinen kaaos presidenttihallinnossa on ollut pientä verrattuna uuden presidentin mediataitoihin. Tai hänen tapauksessaan on parempi puhua niiden puutteesta.

Trumpin harjoittama politiikka ja retoriikkaa rikkoo perinteistä institutionaalista narratiivia. Yhdysvaltain presidenttiyden ja poliittisen retoriikan tutkijat ovat pitkään pohjanneet tutkimuksensa **Jeffrey Tulisin** "retorisen presidenttiyden" teorialle, jolle Trumpin toiminta on vastakkaista. Hän kyllä puhuu suoraan kansalaisille, mutta tekee sen tavalla, joka ei ole sidoksissa presidenttiyteen. Tästä hyvänä esimerkkinä on hänen henkilökohtainen Twitter-tilinsä.

Liikemiehenä Donald Trump on viettänyt suuren osan elämästään julkisuudessa ja median ristitulella, lisäksi hän on vuosia esiintynyt omassa tosi-tv-ohjelmassaan. Huomioiden hänen pitkän kokemuksensa median kanssa on yllättävää, miten amatöörimäisesti hän toimii presidenttinä toimittajien kanssa.

Keskeisenä argumenttina Trumpilla on median puolueellisuus ja toimittajien valheet. Toimittajat eivät uutisoi presidentistä kuten pitäisi, ja se ärsyttää. Vaalikampanjan aikana toimittajat aiheellisesti ruotivat Trumpin lausuntoja, ja sen jättämät jäljet hänen itsetunnolleen ovat johtaneet sotaan mediaa vastaan. Tietyissä mielessä Trump käy edelleen vaalikampanjaa eikä tunnu ymmärtävän voittaneensa vaalit jo kuukausia sitten.

Pyrkiessään levittämään sanomaansa "totuudenmukaisesti" kannattajilleen, presidentti on keskittynyt viestimään Twitterin kautta. Minkäänlaista järjestelmällistä politiikkaa ei tehdä 140 merkillä, mutta Trump silti yrittää. Hänestä on tullut ensimmäinen Twitter-ylipäällikkö, joka ohittaa perinteiset mediat ja viestintätavat kommunikoidessaan kansalaisille. Twitterissä hän pystyy itse varmistamaan, mitä sanoo eikä joudu vastaamaan toimittajien hankaliin kysymyksiin.

Demokratian kannalta tällainen toiminta on huolestuttavaa. Yksi demokratian elementeistä on vapaa tiedonvälitys ja Trumpin suhtautuminen mediaan pyrkii romuttamaan keskeisen pilarin amerikkalaisessa yhteiskunnassa. Toiminnallaan hän halventaa instituutiota, jota hänen tulisi palvella

arvokkaasti. Tällä hetkellä Yhdysvaltain presidentti ei eroa mitenkään esimerkiksi äärioikeistolaisesti räyhäävistä radiojuontajista.

Luonnollisesti tämä linja puree Donald Trumpin ydinkannattajiin, mutta laskevat kannatuslukemat olisi syytä ottaa vakavasti, mikäli presidentti haluaa pysyä vallassa. Reilun puolentoista vuoden kuluttua Yhdysvalloissa pidetään välivaalit kongressissa. Se on ensimmäinen testi Trumpin ja republikaanien todellisesta kannatuksesta. Mikäli hän ei pysty säilyttämään republikaanien valta-asemaa kongressin molemmissa kamareissa, hänen loppukaudestaan tulee entistä epävakaisempi.

Onko Trumpin kuluneessa presidenttikaudessa ollut sitten mitään hyvää? Ehkä ainoana positiivisena saavutuksena voidaan pitää sitä, että kansalaiset niin Yhdysvalloissa kuin muuallakin ovat entistä enemmän kiinnostuneita politiikasta. Valitettavaa kuitenkin on vain se tapa, jolla presidentti Trump on tämän kiinnostuksen saanut aikaan.

Jani Kokko, tohtorikoulutettava, historian ja etnologian laitos, 22.2.2017

URN:NBN:fi:jyu-201702221503